

S'Arenal de Mallorca

S'Arenal de Mallorca
Bul·letí Informatiu del poble
de S'Arenal, del terme de
Llucmajor, el de Marratxí i
la part rural del terme de
Ciutat de Mallorca.
Edita Associació de Veïnats
Son Sunyer
DIRECTOR
Mateu Joan i Florit
IMPRIMEIX
Imprenta Atlante
DEPOSIT LEGAL
PM 473-80
Publicitat i subscripcions
Camí Canteres 132
Telefon. 265005

73.100 S'ARENAL

BOLLETÍ INFORMATIU N.º 73

15 D'ABRIL DE 1985

PREU 60 PTES.

L'entrada al Mercat Comú, una fita històrica per a Mallorca i per a Espanya

Poques hores després de la seva arribada a Madrid, l'equip que negocià i assolí la incorporació espanyola a la Comunitat Econòmica Europea fou rebut pel president del govern espanyol, Felipe González, juntament amb la junta de portaveus del Congrés de diputats. A la fotografia, presa a l'entrada del palau de la Moncloa, veiem el president del govern acompanyat, a primera fila i d'esquerra a dreta, per Fernando Morán, ministre d'Afers Estrangers, Adolfo Suárez, ex-president del govern, Manuel Marín, secretari d'Estat per a les relacions amb la CEE, i Miquel Roca, portaveu de la Minoria Catalana. Entre d'altres, també es poden veure Herrero de Miñón, Eduard Martín, Marcos Vizcaya, Juan Maria Bandrés i Luis Ortiz.

VI Marathon de la Platja de S'Arenal **Victòria finlandesa**

El marathon de la platja de S'Arenal que se va disputar en la seva VI edició el diumenge del Ram en un circuit de 42 quilòmetres al llarg de la platja fou guanyat per Hannu Sorosalmi, que ja havia guanyat la maraton l'any passat. Amb molt de públic, al matí del dia del Ram, la carrera va desplaçar als llocs de privilegi els atletes locals. En pocs minuts la carrera se va dividir en un parell de grups, essent el de la capçalera el que recollia la fotografia.

El guanyador és el dorsal numero 107.

TELE ANTENA

CARRER MARINETA, Nº 7 S'ARENAL

NYAKO
DELEGACIÓ
DE
MALLORCA

Comunica als seus clients i amics que hem rebut nou material més sofisticat per les instal·lacions de les antenes de TV3 de Catalunya.

Vosté, encara no ho té instal·lat? A que espera?

TELEFON:
26 96 17

Telèfons útils a S'Arenal

A la part de Ciutat

Ajuntament	227744
Tota casta de desperfectes a la via pública (entre les 13,30 i 15,00)	227643-227644
Bombers	281250-290017
Residència de l'assegurança social	289100
Creu Roja de Ca'n Pastilla	264040
Policia Nacional	091
Policia Municipal	092
Policia Municipal de S'Arenal	267654
La Porciuncula	260002
Tele-Taxi	401414

A la part de Llucmajor

Ajuntament	660050
Oficina de S'Arenal	264071
Bombers	660756
Policia Municipal	661767
Guardia Civil	264121
Ràdio Taxi	263080
Parròquia	263265
Aigua Potable a domicili	261426
Associació de Veïnats	265005
Grues Sampol	264193
Servici Municipal d'aigües Sosegur	262493

Subscriu-te a S'Arenal de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer

Població Tel.

M'interessa una subscripció:

☐ SEMESTRAL 720 Ptes.

Forma de pagament:

☐ Rebut domiciliat a un Banc

Banc Suc.

Compte n.º Titular

☐ Comptat Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al Cami

Canteres, 132, S'Arenal.

Perquè el nostre primer article justament sobre aquest tema del què se n'ha parlat tant?.

El dret a l'avortament és ja una vella reivindicació del moviment feminista dins l'estat espanyol. Sectors amplis de la societat varen participar en les lluites, però poc a poc aquest tema (com tantes altres falses esperances de la democràcia) ha anat perdent interès «periodístic». Ja no és fan grans manifestacions, ni persones «públiques i notòries» firmen a favor. Tan sols alguna nota esporàdica d'un judici o alguna dona que ha trobat la mort a mans d'una persona sense escrúpols.

I això, perquè? De fet les promeses electorals del PSOE no anaven més enllà (aquí no ens han enganyat) d'allò que ens ofereix el projecte de despenalització de l'avortament (actualment aturat al tribunal constitucional) i que són tres situacions ja conegudes:

- Cas de violació.
- Malformacions del fetus.
- I greu perill per a la vida de la mare.

Actualment tenim coneixement que aquesta despenalització afectaria tan sols a 0'5 - 1% de les dones que decideixen avortar. També sabem per l'experiència d'altres països (França i Itàlia) els greus impediments que ens trobarem entre la classe mèdica, sobretot amb una llei que ens posa completament a les seves mans:

- L'avortament requerirà la signatura de dos metges.
- Els metges podran negar-se, en funció d'una determinada «objecció de consciència» que respón a una molt dubtosa moral que impedeix, per exemple, que es posi en greu perill la vida de la mare, si es dona el cas, o bé cobrar preus mes que abusius per a practicar un legrat a clíniques privades, o cobrar uns honoraris escandalosos per la col·locació d'un DIU.

Al mateix temps li acompanya tota una política, que de cap manera, va dirigida a la prevenció d'un embaràs no desitjat.

A Mallorca l'únic centre de planificació existent no atura de rebre tota mena d'entrebancs per part de la dreta de Cort. Per altra banda, les persones que hi treballen es veuen obligades a revisar cada any els contractes laborals, encara que tres anys després de la creació del centre han demostrat suficientment la seva professionalitat.

Mentres tant el drama personal d'aquestes dones que tenim tan a prop (la veïnada, l'amiga, la coneguda, la germana o una de nosaltres)... aquesta regla que no arriba, aquesta anàlisi positiva a la farmàcia o a l'ambulatori i després els dubtes, els sentiments de culpa, les «menjades de coco» aquella persona que et diu: «aquí també ho fan», la por, la recerca d'una adreça per anar a l'estranger, el passaport, els diners, la justificació davant la feina o la família, l'opinió del company (que al cap i a la fi no ha de dur l'embaràs 9 mesos ni ha de parir). Algunes pendran herbes, s'exposaran a medicaments perillosos o senzillament es resignaran (la resignació, qualitat tan femenina, diuen...) una vegada més.

I així s'escriu la història.

Mentres tan què feim tu i jo, totes les dones, totes les persones progressistes contra una situació tan injusta i tan propera?

Cal que estiguem aquesta lluita per pobles, barris, etc... tot i fent-ne, d'un problema tan personal, una qüestió política.

**Comissió d'avortament
Assemblea de dones.
Gener 1985.**

Les investigacions a les institucions autonòmiques

En el Parlament de les Illes Balears s'està investigant una sèrie de qüestions, pens que molt importants:

① Concessió d'obres per adjudicació directa a empreses que tal volta han tengut, o tinguin, relacions familiars amb membres del Govern Autònom.

② Subvencions concedides per a ferratgeres, olivares... que s'han concedit en circumstàncies irregulars, com puguin esser a familiars, funcionaris... fins al punt de concedir subvencions per olivares a finques que no tenen olivares.

③ La suposada importació clandestina de carn, contraban de carn, en definitiva.

En aquests temes hi hem d'afegir una nova investigació al Consell Insular de Mallorca, aprovada dia 4 de febrer, respecte a la compra de material esportiu a una sèrie de botigues aconsellades pels que comanden al Consell Insular de Mallorca. S'ha suggerit al centres escolars de Mallorca que comprin el material esportiu que el C.I.M. els concedeix a una petita sèrie de botigues concretes.

Com a membre d'algunes de les Comissions Investigadores, puc assegurar que no és gens agradable ni gratificant haver de treballar en aquests temes, però és un deure que tenim tots els representants del poble mallorquí respecte a tots els ciutadans, aclarir totes aquestes qüestions, i d'altres que es puguin plantejar.

A Mallorca existeix una llarga tradició de caciquisme i favoritisme. No només hem de parlar dels anys de la Dictadura, sinó també dels antecedents, l'època de domini dels seguidors de Antoni Maura i Joan March, «En Verga».

Totes les classes socials dominants, i sobretot, deter-

minats sectors d'elles, estan avesats a aquests tipus de procediments.

En aquest moment estam dedicant esforços per aclarir i començar a rectificar totes les possibles irregularitats. L'actual Democràcia, l'Estatut d'Autonomia, ens costaran encara molt d'esforços. Un d'ells és el de tenir paciència i seguir lluitant.

Una de les garanties perquè una investigació arribi a bon port és la participació popular, la pressió popular, i crear una opinió pública crítica que faci rectificar els procediments del caciquisme.

Sebastià Serra i Busquets

Els dies 27 i 28 d'aquest mes passat varen tenir lloc a l'hotel Festival de S'Arenal les primeres jornades de Qualitat en la Restauració de Mallorca. Destacats especialistes en gastronomia mallorquins i catalans disertaren durant los dies sobre la manera de fer bon menjar i servir-lo be.

A n'Antoni Martí i Llitrà, delegat de l'Associació de Restauració a S'Arenal i director del Restaurant Jamaica, li demanem.

—Que ens dius d'aquestes jornades de Qualitat?

—He quedat molt agradablement impressionat per la bona organització del nostre president n'Antoni Ferrer. Tot va sortir molt bé.

Jornades de qualitat a la restauració

—Quines conclusions has tret?

—Els conferenciantos ens han obert els ulls i ens han recordat la manera d'enfocar la gastronomia mallorquina, que ha d'ésser bàsicament a base de plats de la nostra cuina.

—Per què ha de ser cuina mallorquina?

—Està demostrar que a Mallorca, donat el seu cli-

ma i la seva producció agrícola, el millor plat que se pot menjar és la cuina mallorquina que és coneguda i apreciada arreu d'Europa.

—Supòs que al Restaurant Jamaica feis cuina mallorquina.

—Ses madones d'Es Jamaica fan els cuinats, els tords amb col i la porcella rostida a l'estil mallorquí, perquè són mureres.

Aquestes jornades, foren en mallorquí o en foraster?

—La majoria de conferenciantos foren mallorquins i, com és natural parlaren en mallorquí.

—Aquestes jornades, tendran continuïtat en anys veniders?

—Feim comptes de fer-les cada any. Per això contam amb el patrocini de la Conselleria de Turisme del Govern Balear.

MATEO JOAN FLORIT

Gimnàstica

La Porciúncula va dominar al Trofeu d'Hivern

El diumenge dia 31 d'aquest mes passat se va celebrar el Trofeu d'Hivern de Gimnàstica Rítmica amb molta qualitat tècnica, bona participació de gimnastes i una forta lluita entre els dos clubs, el veterà de La Porciúncula de S'Arenal i el Nou Grup Independent.

CLASSIFICACIO CATEGORIA ALEVI

1.— Sonia Rullan (Independent); 2.— Francesca Quetgles (Porciúncula); 3.— Laura Martínez (Jansú).

CATEGORIA ALEVI (Corda)

1.— Francesca Quetgles (Porciúncula); 2.— Laura Martínez (Jansú) i 3.— Laura Barcells (Porciúncula).

SEGONA CATEGORIA (Cercol)

1.— Joana Mut (Por-

ciúncula), 2.— Montserrat Amat (Independent); 3.— Joana Nuñez i Esther Valverde (Porciúncula).

SEGONA CATEGORIA (Cinta)

1.— Joana Mut (Porciúncula); 2.— Esther Valverde (Porciúncula); 3.— Montserrat Amat (Independent).

La gimnàstica rítmica comença a tenir acceptació popular a Mallorca. Als

gimnàstics de La Porciúncula, Ca'n Pastilla, el Chong-Ma d'es Coll d'En Rabassa, el Judo C. Balear, Jan-Su, Bellver, Independent de Madre Alberta' i el Col·legi Miquel Porcell s'ha presentat ja a moltes de les proves oficials.

La gimnàstica rítmica va a més, i la Porciúncula de S'Arenal és el club que ha aconseguit els millors llocs en totes les categories.

TENIS
MINI-GOLF
PISCINA
SNACK-BAR

TENIS ARENAL
SON VERI

Calle Costa y Llobera, 1
Teléfono 26 38 34
EL ARENAL (Mallorca)

CAFETERIA SANT DIEGO

COQUES DOLCES
CADA DIA
I AL VESPRE
MUSICA DE PIANO

S'Arenal de Mallorca.

Un sol
fi:
Mallorca.

CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA

**MUSIC BAR
BRASILIA**

Banquets de batetjos, noces, primeres comunions, festes socials...

Carla vespre, música d'orgue a càrrec d'en Ximo.
Avinguda Bartomeu Riutort, entre els Belnearis 1 i 2 de
Ca'n Pastilla. Telefons 260119-264563.

Nou centre de pre-escolar en es Coll

En el darrer Consell de Ministres de Madrid, es va aprovar un pressupost de 28'9 milions de pessetes per a la construcció d'un centre de preescolar de quatre unitats per Es Coll d'En Rabassa.

Hores d'ara ja es té l'autorització i només falta l'adjudicació de les obres. Per a això, s'anunciaran les condicions del concurs a la premsa, per tal de que totes les empreses interessades hi puguin concórrer.

Es calcula que el centre no estara acabat abans de 1986, per tant, el proper curs encara no serà possible fer-hi classes.

Obres en Es Molinar

Pareix ésser que les obres de remodelació d'Es Molinar estan en marxa. Ja s'ha aprovat el pressupost, que és de cent vint milions de pessetes. Les obres s'han estructurat en dues fases i es pensa que la primera d'elles podria ben bé ésser realitat d'aquí a sis mesos.

A més de la remodelació d'aquesta zona tan degradada hi ha altres coses en marxa. Com són l'arreglament dels carrers i aceres de la zona i la prolongació del Passeig Marítim, que arribaria fins a Ciutat Jardí.

Ens n'alegram d'aquesta iniciativa de l'Ajuntament de Ciutat, encara que pensam que ja fa temps que s'hauria hagut de prendre aquesta mesura.

Els treballadors de "Autobuses Riera S.A." cobraran

La situació en que es trobaven els 22 treballadors de l'empresa "Autobuses Riera, S.A." (que, juntament amb SALMA, són les dues línies que fan Palma-S'Arenal), pareix que s'arreglarà. FEVE, que és la concessionaria del negoci, es farà càrrec dels deutes de l'empresa "Riera", així ho han exposat els treballadors a Inspecció del Treball, basant-se en l'article 42 de l'Estatut dels Treballadors, el qual estableix una mena de "responsabilitat solidària" per part de l'empresa concessionaria.

Els treballadors estan sense cobrar des del mes de desembre. El passat dia 22 de febrer es convocà una vaga com a mesura de presó, però la vaga fou desconvocada degut a les exigències de la Comunitat Autònoma. Pareix ésser que tot ja va pel bon camí i aquests treballadors aviat cobraran.

El Foment del Turisme a favor de TV-3

A la darrera assemblea general de socis del Foment del Turisme de Mallorca es pronuncià a favor de la recepció de TV-3 de Catalunya. Es recomenà a tots els afiliats que se subscriuessin a l'entitat creada per l'Obra Cultural Balear, Voltor S.A., per tal d'ajudar a dur endavant el projecte.

L'AJUNTAMENT DE CIUTAT TAMBE

Sí, l'Ajuntament de Ciutat també està a favor de la recepció de TV-3 en terres mallorquines. La Societat Anònima Voltor cada dia és més grossa i té més força.

Si tot va bé, el mes que ve ja tindrem TV-3 a tot Mallorca des d'Alfàbia. Hem de recordar que ja n'hi ha molts que la veuen, per medi de receptors individuals.

SUPERVIDEO 2001

Les darreres novetats de la grans multinacionals Vídeo Espanya, Izaro Films Vídeo, J.F. Films Vídeo, Thorn-emi, C. I. C., C.B.S. Fox, Lorimar, Metro Goldwin Meyer, Wagner Home Vídeo, etc.

ELS NOSTRE LEMA ES CALITAT I SERVICI

Carretera Militar, 282 S'Arenal de Mallorca

Bar-Bodega Los Clementes.

Pinxox de la moreria - hamburgueses - patates frites - pollastres per endur-sen

Gran assortiment d'entrepans

Parlam totes les llengües

Avinguda de Son Rigo, 23. Tel. 265955

LES MERAVELLES DE S'ARENAL

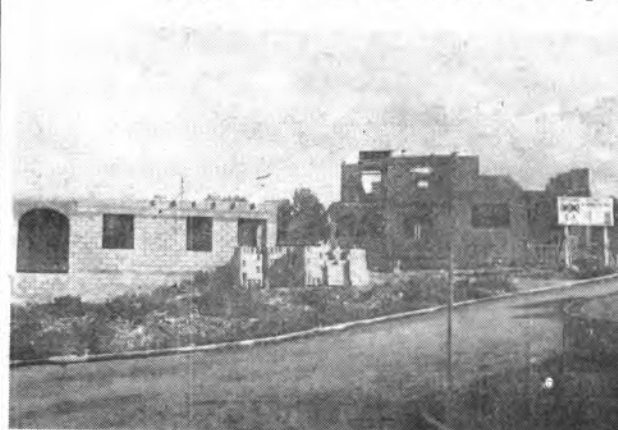

Instal·lacions Sanitàries Calefacció. Energina Solar Gas i Goteig.

FONTANERIA MULET & MORRO

Exposició i Venta: Carrer Formentera, 5. Tel. 2'2620. S'Arenal de Mallorca.

CONSTRUCCIONS RAPEORSA, S.A.

CONSTRUCCIONS EN GENERAL GUIXAIRES, LLANTARNERS, ELECTRICISTES EDIFICAM XALETES I APARTAMENTS PER A VENDRE FACILITATS FINS A 12 ANYS TELS, 269329 - 267976

PARTICULAR:

269540 — 268593

Enquesta El Arenal - Arenal - S'Arenal - Platja de Palma

De totes aquestes maneres hem vist escrit el nom de nostre poble. Com que noltros tenim una curiositat sense límits hem demanat l'opinió a gent de S'Arenal. Vet aquí el que diuen els s'arenalers.

MARIA TERESA RATTIER
Empresaria

Fa quaranta anys que veng per aquí, i sempre he dit S'Arenal.

RAFAEL HEREDIA LOPEZ
Pintor

Quan xerr amb sos mallorquins dic S'Arenal, quan xerr amb sos forasters dic El Arenal.

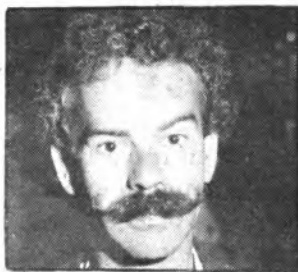
ISABEL PASQUAL SANTANDREU

Sempre he dit S'Arenal, ara que quan escric pos El Arenal.

FRANCESC SANTFELIX I AGUILO
Joier

Sempre he sentit dir S'Arenal.

MIQUEL SERRA MALERO
Cambrer

Això és S'Arenal i que ho sia molts d'anys.

PERE ESTELRICH I MARTI
Bar "Los Pinos"

En mallorquí deim S'Arenal.

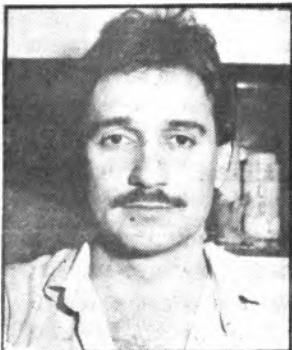
MARIA ROSSELLO I TOUS
Butiguera

Tota la vida he dit S Arenal.

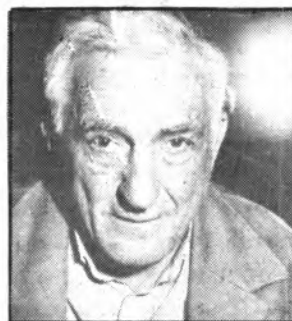
MARGARIDA TORRES I MIRO
Butiguera

Jo dic S'Arenal que és el nom mallorquí.

JOSEP ESCOTO I MESQUIDA
President Penya Reial Mallorca

He nascut a S'Arenal i sempre he dit S'Arenal.

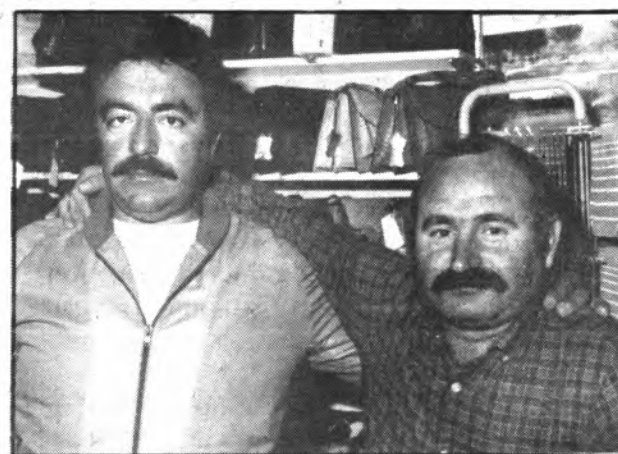
DAMIA SASTRE I VERDERA
Conserge d'Hotel

Jo dic S'Arenal que és el nom que li ueim els qui l'hem vist néixer.

ANGELES GARCIA NAVARRO
Dependenta

Siempre he dicho El Arenal, pero no tengo nada en contra en que se diga S'Arenal.

JOAN JOSEP PEREZ
Mariner

Això s'ha de dir S'Arenal.

TOMEU EXPOSITO ROMERO
Comerciant

Si esto era S'Arenal ha de continuar siendolo. Es una aberración castellanizar los nombres. El cartel que me gusta más el de la salina de S'Aranjassa que dice S'ARENAL. Al que no le guste, barco.

ELS NOSTRES SERVEIS ARA MÉS A PROP A

AGÈNCIA

CAN PASTILLA

Bartomeu Riutort, 12
Telèfon (971) 26 89 18

CIUTAT DE MALLORCA

Cala Estancia Pizzeria Restaurante

CUINA MALLORQUINA - PIZZERIA - PEIX I MOLTA VARIETAT DE PLATS

Obert cada dia
Reserves Te. 26 70 35

Mos trobareu al final del carrer Pineda
PUNTA CALA ESTANCIA - CA'N PASTILLA

P. 2920

DON FELIPE

STEAK HOUSE PIZZERIA

CARNS A LA GRAELLA
DAVANT EL BALNEARI 3
PLATJA DE S'ARENAL

JOIERIA RELLOTGERIA

CHISUN

Tel. 269815

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONES

T'estimo lliure, dona

No fa gaire que les dones teníem l'esperança posada en les investigacions sobre la píndola anti-conceptiva... per a homes. Ja fa temps que no se'n parla. Potser a la Xina les investigacions hagin avançat, però aquí, a l'Occident modern, es continua investigant, i amb èxit, perquè siguin les dones les qui utilitzin els medicaments anticonceptius químics o físics; píndoles, diafragmes, esterilet o DIU, etc.

En general els homes troben molt normal que siguin les dones les encarregades de pertorbar la fisiologia femenina per mitjà dels mecanismes que elles mateixes decideixen, només caldria que no fos així, però són molt reticents quant a la idea d'alterar internament la capacitat de fecunditat masculina. Si el sistema anticonceptiu emprat per la dona es revela, de sobte, ineficaç, sempre queda el recurs de l'avortament. Però és la dona la qui avorta, no l'home. En honor a la veritat s'ha de reconèixer que últimament està augmentant el nombre d'homes que es fa la vasectomia, i pot ser que estigui incrementant-se encara més d'ençà que els avenços en la microcirurgia ha demostrat que la vasectomia no és quelcom d'irreversible.

L'últim descobriment científic, d'un equip d'investigadors francesos dirigits pel doctor Baulieu, és la píndola antigestativa, que com el seu nom indica fa interrompre la gestació. Alguns ja s'han atrevit a denominar-la «antiavortament» i així, semànticament, sembla que la idea és que les dones ja no hauran de patir més per una gestació no desitjada que els fa recórrer a l'avortament, sempre dolorós i traumàtic. Potser es pensen que amb les noves facilitats a l'abast, les dones deixaran d'emipar-los amb això que el desig de no-paternitat, igual que el de paternitat responsable, ha d'ésser compartit en totes les seves conseqüències, i no els parlaran mai més de píndoles masculines ni de vasectomies que són coses lletges de sentir.

La nova píndola antigestativa fa, per mitjans químics, el mateix efecte que l'esterilet o el DIU fan per mitjans físics, però sense cap risc d'infecció. El DIU -Dispositiu Intra Uterí- col·locat a l'interior de l'úter impedeix la nidificació l'òvul de fecundat. Fa un avortament intern, invisible, discret i precoç, tant que moltes dones no tenen mai la consciència que al seu interior s'hagi produït cap avortament. La píndola antigestativa a base d'anti-hormona RU 486 més la prostaglandina PG fa el

mateix en modificar la mucosa de l'úter, perquè contigui més sang i amb això impedeix la nidificació de l'òvul fecundat. A més a més produeix unes petites contraccions al coll de l'úter per facilitar l'expulsió. L'avantatge -indubtable- enfront a d'altres mecanismes anticonceptius és que només cal utilitzar-ho quan un retard comprovat de les regles fa sospitar la possibilitat d'embaràs. L'ingestió de la píndola fa que l'òvul fecundat es desprengui i surti a l'exterior com si fos la regla que es retardava.

Fa més de deu anys que s'està investigant sobre aquest producte i s'espera que d'aquí a dos o tres anys estigui a la venda. Si no s'impedeix la seva comercialització per mecanismes legals haurem de veure com s'anuncia com a producte revolucionari capaç d'alliberar, per fi, les dones. Hem de plànyer els homes. No hi ha cap ànima caritativa disposada a fer que ells, també, s'alliberin.

ANDREA PASCUAI.

Ferrán Lupescu

L'actual "Estat de les Autonomies" és la reacció de l'espanyolisme -a partir de 1978, i armat amb la seva Constitució- contra els fets consumats dels autogovernos basc i català (només aconseguits mercès a l'eufòria del moment i a haver sabut unir les reivindicacions nacionals a la lluita antifranquista) i les possibilitats que oferien. La millor manera de desmuntar-los era diluir llur contingut polític en un mar de règims autonòmics que les regions espanyoles (amb les relatives excepcions d'Andalusia i Canàries) rebien sense haver-los demanat ni tan sols haver-se'ls acudit que els necessitessin.

Es a dir: Catalunya (o "els PPCC", com volguen), Euzcadi i Galícia exigien l'autonomia com a reconeixement de llur personalitat nacional en relació a la nació espanyola; l'actual

Estat autonòmic i genocidi cultural

"Estat de les Autonomies", en pretendre d'atorgar a les REGIONS històriques espanyoles el mateix grau d'autogovern que a les NACIONS de llengua no-castellana, converteix el frustrat autogovern en una descentralització administrativa que té els punts negatius del federalisme sense cap dels positius; car ni tan sols no es concep "Espanya" com a Estat plurinacional, plurilingüe, sinó que totes les llengües estan supeditades a la suposadament "comuna": el castellà.

Per a més inri, els límits de les "comunitats" no es corresponen amb les fronteres ètniques, sinó -i

exactament- amb les de les províncies que les conformen. Vegeu els casos de la Franja de Ponent, dels gallecs que continuen essent administrativament asturians o dels espanyols encara administrativament valencians, etc. Ja es tingué bona cura de partir els Països Catalans de l'Estat Espanyol en tres trossos (i mig: la Franja) i Euzcadi en dos. Com que, a més, la Constitució prohibeix expressament (tot seguint la tradició republicana) la federació de comunitats autònomes (art. 145); i com que la realitat està supeditada als textos legals en aquest món esquizofrènic, resulta que les Illes tenen tant en comú amb el País Valencià com amb la Rioja. I mentre la idea de PPCC va essent desmuntada, al Principat es fa una política clarament catalunyerista i el P.V. i les Illes són governats a partir d'una mentalitat "de províncies" i en pro d'interessos aliens.

Aquest desarmament polític significa, a nivell cultural, un perill immediat d'etnocidi: no es tracta tan sols de la minoria d'edat legal -i la divisió- a què la cultura catalana es troba condemnada; és que ES NEGA LA SEVA EXISTÈNCIA COM A TAL. No hi ha una "cultura catalana"; hi ha una "cultura espanyola", curiosament expressada en una llengua i tres quarts. No invento res; recordeu, si no, les declaracions del president de la pintoresca C.A. de Madrid ("presentar un tot cultu-

ral de cara a l'exterior"; cito de memòria); o la política del Ministeri de Cultura; o les tergiversacions dels mitjans de comunicació. Tot fent balanç de la literatura espanyola en els darrers anys, hom cita autors que pertanyen a la literatura catalana; com si la llengua en què un escriu fos un element accessori. Un dia, la TV ens informa que "dos cantants espanyols triuñan en París: Julio Iglesias y Lluís Llach" (!?). Etc.

Cal que preguem plena consciència d'aquest perill de genocidi cultural disfressat de venevolència paternalista. Cal evitar que ens dilueixin culturalment com ens han diluït políticament.

S'Arenal no té cementiri

S'arenal molt ha pujat aquest és es meu criteri i no té cap cementiri perquè el mort sia enterrat se'l té que dur a Ciutat a Sant Jordi o a Lluçmajor li hem de dar solució es un cas interessant en això hem de tirar dret amb això hem d'insistir tenim tan a prop Son Verí i també Es Castellet de fet es problema aquest prest s'hauria d'activar un cementiri montar a això hi tenim uret.

Clement Garau de Lluçmajor

ELECTRÓNICA EL GAUCHO

INSTAL-LAM ANTENAS TV3 DE CATALUNYA CARRER DE MALLORCA, 2 TEL. 26 3423 S'ARENAL DE MALLORCA

Beber y Comer

SA FOGANYA

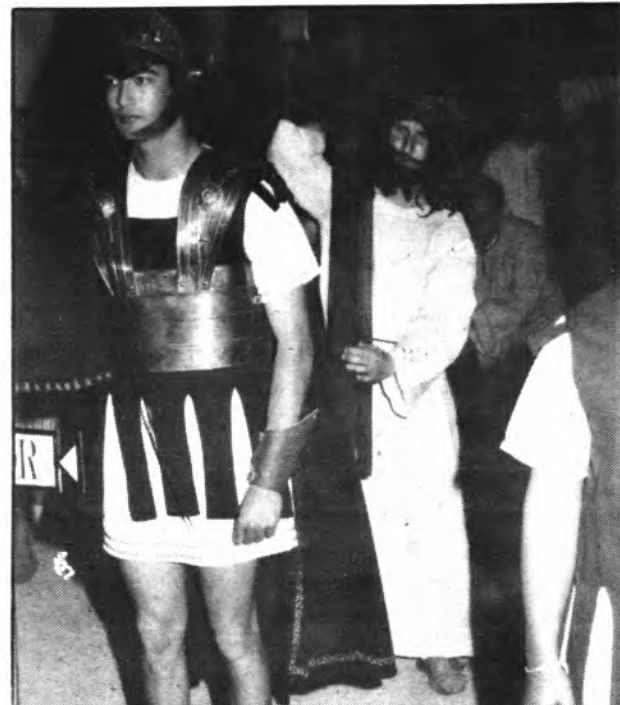
Pollastres rostits per menjar o per endur-se'n
Calitat en HAMBURGUESES, "PINCHOS i ENTREPANS"
Carrer Dos de Maig, cantonada Josep M. Quadrado
A S'Arenal de Mallorca. Tel. 269017-10

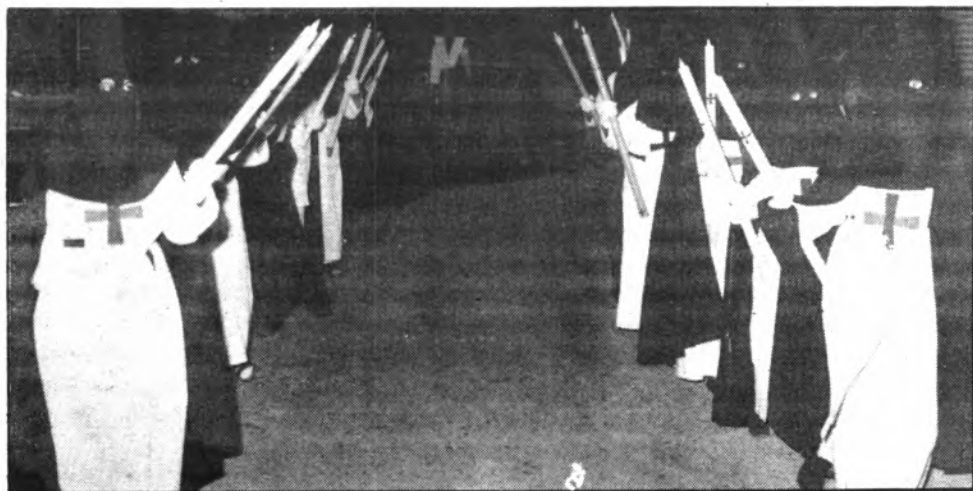
**Representació
en viu
de la Mort
i Passió
de Nostre
Senyor al
Coll d'En
Rabassa el
Divendres
Sant**

S'es diu que una de les manifestacions més interessants de la Setmana Santa a la nostra comarca, és la D'Es Coll d'En Rabassa. La representació de la Via Dolorosa, l'enclavament a la creu i posterior sepultura. Uns Passos, que arreplegan a la majoria de la gent de la barriada entorn de les imatges vivents dels Crist, les Tres Maries, els romans, i tota la gent que fa dos mil anys va prendre part al drama del Gòlgota.

Sa Torre d'en Pau, un lloc ben adequat per la representació, i els joves del poble, uns artistes que ho fan molt bé. Hi ha una fallada, però, el lector que conta tota la història, que enguany era de Murcia, amb un accent ben difícil d'entendre. Esperam que en successives edicions, se pugui trobar un lector mallorquí i un llibre en la nostra llengua. Estam segurs que, fins i tot els immigrants ho agrairan.

Es Molinar Setmana Santa Processó del silenci el Divendres Sant

La Confraria de la Mare de Deu dels Remeis agrupa a vuitanta confreres.

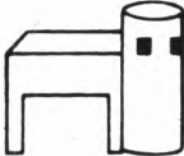
Les cucúies darrera.

Els nens davant.

BAR RESTURANT
BAHÍA GRANDE
CUINA
MALLORQUINA I
FRANCESA
URBANITZACIÓ
BAHÍA GRANDE
CARRER CRISTÓFOL
COLOM S/N
CARRETERA
S'ARENAL AL CAP
BLANC

**RESTAURANT ES
GLOPET**

BÉ MEREIX UNA VISITA
MENJAU POC I PAIU BÉ

DILLUNS TOT EL DIA I
DIJOURS A VESPRE TANCAT
AVINGUDA BARTOMEU RIUTORT, 91
(ENTRE ELS BALNEARIS 1 I 2)
TEL. 26 20 71 CA'N PASTILLA

Moltes ullotes formen part de la Confraria.

La Mare de Deu dels Remeis.

REPORTATGES FOTOGRÀFICS

FESTES, BATETJOS, PRIMERES COMUNIONS, NOCES...

PODEU COMPRAR CÒPIES DE LES
FOTOGRAFIES D'AQUEST PERIÒDIC

ES UN SERVICI MÉS DE

S'Arenal
de Mallorca
TEL. 265005

Qui és qui en el moviment ciutadà

AA.VV.: Entre el semàfor i la utopia

En aquests moments, el moviment veïnal actiu es compon d'una trentena d'associacions que cobreixen, pràcticament, tota la Ciutat. Només l'Eixample resta com a un «punt negre» on el moviment no s'ha desenvolupat amb força. Per contra, el Centre degradat (Jonquet, Calatrava, etc...) i les barriades perifèriques són, per raons òbvies, els seus «hàbitats» més propici.

La Federació d'Associacions de Veïnats representa un mitjà de potenciar les possibilitats i el grau de coordinació entre les diverses associacions (mitjà molt important i de provada eficàcia, segons em remarquen els seus membres). De la seva Junta Directiva es troben davant mi quatre membres qualificats: M.ª Rosa Bueno, Presidenta de la barriada d'Es Rafal i que porta 9 anys de feina al moviment veïnal sobre les espatlles; Joan Font, de Son Oliva, Vice-President de la Federació i treballador del moviment veïnal també des de l'any 76; Jaume Rado, vocal de la Junta Directiva i membre de l'Associació de Veïnats del Coll d'en Rabassa des de l'any 81 i, finalment, un vertader dinosaure (amb perdó) de les Associacions de Veïnats, Francesc Mengod, de Son Rapinya, iniciador del moviment, ara fa dotze anys i vocal de Cultura de la Federació.

A un moviment de caire interclassista (malgrat la seva vocació inequívocament popular), un problema important és la manera com es manifesta en el seu si la correlació dretes/esquerres. Així que em permet d'entrar en el tema sense més preàmbuls.

- ¿Es vera que la gent que participau activament dins el moviment veïnal sou vists pel conjunt dels veïnats com els «rojillos» de la barriada?

ROSA: Jo diria que no som vists com a veïnats corrents en la mesura que som un grup actiu i que es preocupa dels problemes de la barriada, però no crec que aquesta etiqueta que deies se'ns atribueixi avui en dia per la majoria de la gent.

PACO: No obstant, és ver que, es certs casos, encara pagam tribut al mal enfocament de molts que varen iniciar les Associacions i que les varen polititzar d'una manera indeguda.

JOAN: A la meua barriada, per exemple, la gent es dona compta que la majoria no som de dretes, però això no crea problemes a la gent «normal» perquè no ens veuen desenvolupar una activitat partidista.

Però, de fet, durant els darrers anys, la dreta ha arribat a dominar diverses Associacions de Veïnats, ¿no?

JOAN: A devers quatre associacions, per exemple, és majoritària la gent afí a Unió Mallorquina, però, sobre tot, el que s'ha notat és una incorporació important de gent no afiliada a cap partit polític, ni de dretes ni d'esquerres.

PACO: De tota manera, la gent d'AA.VV. no va, en general, per una qüestió de dretes o d'esquerres, sinó pels problemes de la barriada. Les AA.VV. han tengut com a mòbil principal pressionar a l'Ajuntament per a l'equipament de les barriades i, en aquests temes, sol haver-hi unanimitat. Altra cosa són, no obstant els plantejaments teòrics a partir dels quals cadascú s'acosta a les Associacions.

Un terç de les Associacions no estan integrades dins la Federació, ¿és per raons polítiques?

JOAN: Majoritàriament, és per un problema de manca de comunicació o per tractar-se de llocs molt específics i deslligats del casc urbà (Establiments, per exemple). Això no lleva, emperò, que, molt probablement, qualche associació no estigui integrada dins la Federació per raons ideològiques.

PACO: En qualsevol cas, convé dir que dins la Federació, hi ha Associacions compostes, majoritàriament, per gent de signe molt divers i que, un cop integrades, no hi ha hagut cap abandó per qüestions polítiques o ideològiques.

¿Sou, per tant, una Federació apolítica?

ROSA: No. Seria absurd afirmar-ho. Som apartidistes, que és diferent, però qualsevol actuació d'una persona o una entitat que tengui projecció pública és pot considerar una actuació política. De fet, a la IV Trobada ens plantejarem el problema d'haver quedat massa despolititzats.

PACO: El moviment veïnal es planteja problemes urbanístics, de zones verdes, semàfors, etc..., però també ha lluitat, tradicionalment, per una societat nova i una determi-

nada filosofia de vida, per crear una consciència ciutadana que es distingeixi per la participació de la gent i la seva actitud crítica.

Amb un Ajuntament ideal que atengués satisfactòriament totes les necessitats puntuals i d'equipament de les barriades, ¿serien necessàries les AA.VV.?

JAUME: Aquest Ajuntament ideal és utòpic perquè tot poder està sotmès a unes pressions i compromisos que l'impedien d'atendre tan satisfactòriament com dius totes les reivindicacions populars. En aquest sentit, les AA.VV. compleixen un paper que cap partit polític, independentment de la seva ideologia, pot arribar a complir.

PACO: En tot cas, aquest panorama que planteja a la pregunta només serà possible a un nou tipus de societat i de ciutat on l'Ajuntament sigui, simplement, un gestor del poble autoorganitzat, és a dir, que un Ajuntament totalment pendent de les necessitats populars implica, més que exclou, la presència d'un moviment veïnal fort.

Això és teòricament, però, en la pràctica, ¿continuarà la gent treballant a les AA.VV. si les seves reivindicacions fossin assumides amb promptitud per l'Ajuntament?

No crec allunyar-me de la realitat si dic que una ombra de dubta ha quedat gravada, en aquest punt, a la cinta del cassette. No obstant, en Joan Font assegura:

Les AA.VV. duen unes activitats en positiu dins la barriada que serien suficients per justificar-les, al marge de les seves altres activitats de caire reivindicatiu. Així, per exemple, quan es crea una comissió de cultura dins una barriada, allò cobra una dinàmica pròpia independentment del que faci o deixi de fer l'Ajuntament.

En dues retxes, i per acabar, ¿perquè serveix una Associació de Veïnats?..

JAUME: Podem distingir, segon s'ha vist un poc al llarg de l'entrevista, dues funcions: una, reivindicativa, davant les institucions, per pressionar damunt qüestions que afectin les condicions de vida de la barriada i, una altra, en positiu, d'organització d'activitats culturals, esportives, etc..

PACO: Hi ha que tenir en compte que, a Palma, en pocs anys, s'han creat barriades populoses de nova planta o s'ha multiplicat per tres o per quatre el nombre d'habitants d'un lloc determinat.

D'altra banda, pots estar ben segur que les actuacions de l'Administració a les barriades han vengut determinades, en gran part, per l'actitud reivindicativa dels veïnats i de les seves Associacions i, en definitiva, que existeix una clara correlació entre el nivell de consciència i autoorganització del poble i les millores aconseguides quant a equipament, condicions de vida, etc.

Això ha suposat que gent de molt diversa procedència, de Cáceres, de Sevilla o de Porreres s'han trobat, de sobte, vivint a la mateixa escala. Llavors, el que hem tractat de fer és que les relacions interpersonals fossin cada vegada més amples, que la gent es conegués i que prenguéssin consciència de si mateixa com a comunitat.

Això és un procés llarg i difícil que les AA.VV. hem estat dels pocs que s'ho han plantejat amb seriositat i crec, d'altra banda, que amb bastants bons resultats. Hem aconseguit, per exemple que es creassin tradicions de festes a les barriades, que la gent surti al carrer i que hi hagi una ampliació de la convivència.

Entrevista feta per Eberhard Grosske

**ESCOLA
D'INFANTS
PETITÓ**

Plaça Reina
M.ª Cristina s/n
Tel. 26 68 15 - S'ARENAL

JA NO CAL ANAR A CIUTAT PER SES ULLERES

**ÒPTICA
S'ARENAL
SA NOSTRA
ÒPTICA**

ULLERES NACIONALS I D' IMPORTACIÓ, LENTILLES DE
CONTACTE I APARELLS PER A SORDS
CARRER BERLÍN, CANTONADA TRASSIMENO
TEL. 490061
S'ARENAL DE MALLORCA

Chiringuito Portixol

Sipis-calamars-peix fresc-carn a la graella-ensalades-tapes variades-entrepans-pa amb oli...

Depósito Troneras
1.er Molinar

RESTAURANTE

La Toscana

FISHWEIHER
ESPECIALIDAD EN:
PESCADOS - MARISCOS
CARNES - PAELLAS

Joaquín Verdaguer, 19 Teléfono 26 10 56
EL ARENAL - Mallorca

**CHINA
RESTAURANT
ORIENTAL**

C/ Joaquín Verdaguer, 12
Arenal Tel. 26 67 21

TALLERES MILLAS **SERVICI OFICIAL CITROËN**
EXPOSICIO I VENDA
C/. GUASP, 7. TEL. 260590.
COLL D'EN REBASSA

RADIO POPULAR **LA RÀDIO ENCESA**

SOM LA RADIO

Una ràdio en la qual tu tens veu. I vot. Que te informa i entreten. Aquesta és la ràdio que feim a RÀDIO POPULAR. Una Ràdio amb els micròfons oberts per tu les 24 hores del dia. Una ràdio amb més de 700 professionals fent programes per a tu. Programes realment populars. Programes per escoltar i parlar. RÀDIO POPULAR.

COTOPESA

Licors - Conserves - Congelats - Cervesa Especial MAHOU - SIDRA MAI-ONA - Bitter CINZANO
Carrer Llacinto Verdaguer, 15 baixos, telèfon 261260 - S'Arenal de Mallorca

Xafarderies

La Cruixa de la Mort és el nom amb que els veïnats han batiat la que uneix el carrer Trassimeno amb el carrer de Ferran Alzamora. Just el dia de Pasco hi hagué dues topades a l'esmentada cruïlla.

A les dues de la matinada, topada entre dos cotxes, total quatre ferits, dos ben greus i els altres dos no tant, els cotxes només serviran com a xatarra.

A les quatre de l'horabaixa del mateix dia de Pasqua, un vespino de lloguer pilotat per dues americanes, una rossa i una negra va sortir del carrer Ferran Alzamora i va col·lidir amb un cotxe que feia el seu camí pel carrer Trassimeno. El cotxe no se va fer massa mal, però les turistes americanes, la negra, una cama romputa i trencs pel cap, l'altra, només trencs

pels cap i altres feridas.

Una cruïlla, la de la Mort, a la que les autoritats hauren de prestar més atenció, son massa les averies de tràfic a aquest lloc i l'amo del Bar Poroca que està a la cantonada està cansat de dur ferits a Son Dureta, alguns dels ferits arriba cadaver, diu l'amo del Poroca.

A primers de maig sortirà al carrer la primera Guia Municipal del Terme de Llucmajor. Aquesta guia tindrà la particularitat de tenir una llista de carrers (Callejero), a més d'altres dades útils i d'interés pels turistes i per els mallorquins que fins ara no havien tingut una llista de carrers de S'Arenal i Llucmajor.

També hi ha anuncis i altres informacions d'interés, això en quatre idiomes. Naturalment, el català no es

present a n'aquesta guia, noltros, com de costum, no contem gaire.

Aquesta guia-llista de carrers, se podrà comprar a totes els llocs de venda de periòdics de S'Arenal.

Aquesta guia, que com hem dit abans està escrita en tots els idiomes manco el nostre, està patrocinada pel magnífic ajuntament de Llucmajor, el rejidor de Cultura del qual és d'aquest partit que abans de les eleccions diu DEFENSAM LO NOSTRO. Es necessari complir les promeses electorals, senyor Puigserver!

Llucmajorer, compra en el teu poble, és el consell de ACELL, que és la Associació Cokarcas d'Empresaris de Llucmajor. A S'Arenal s'hi varen afitxar molts de lletreros amb aquest text, però ja en queden ben pocs. Els comerciants de S'Arenal prefereixen que la gent compri aquí i no a Llucmajor.

JOAN GARCIES

Reparacions R.T.V.
Equips HI-FI
Reparacions electròniques en general
Carrer Músic Francesc Frontera, 10.
Contestador automàtic 264335.
Coll d'En Rabassa.

FOTO-CINE-ESTUDI

Kamal

Fotocopies a l'acte.
Reportatges foto-cine.
Carnets color.
Industrial Publicitària.
Material fotogràfic.
Servei de revelat per a l'aficionat.
Camí de les Meravelles.

Tel. 269416
S'ARENAL DE MALLORCA

N'Isabel Pasqual que fa de perruquera al carrer de Sa Platja de S'Arenal està ben empipada. Ha rebut una sèria de telefonades anònimes, d'una mallorquina que xerra en foraster. Li diuen per telèfon que la denunciaran perquè ha posat empleades i perquè la seva filla de 13 anys renta qualche cap a les senyores els dissabtes quan no hi ha escola.

L'empleada està assegurada i la nina no hi pot estar, però vol esser perruquera i li agrada fer pràctiques. N'Isabel que és petrera, s'enfada molt mentre ens conta la ràbia que li fa aquesta mallorquina anònima que li telefona.

Mercat Comú i misèria franquista

Es demano permís per esbravar-me una mica. L'entrada al Mercat Comú i alguns comentaris escrits i orals en són la causa directa. D'altra banda, crec que una de les obligacions de la meua generació —la dels 50 anys— és la de transmetre la nostra experiència a la que ens ve al darrera. La meua es va quedar

penjada, sense saber què havia estat la guerra civil, fins que tornaren personatges de l'exili, com Raimon Gali o Joan Sales, i ens ho explicaren. No voldria que passés el mateix, en relació amb els primers vint anys del règim franquista.

Sóc absolutament antitotali-

tari. Odio les dictadures de dretes i d'esqueres i no dic que odio els dictadors, perquè avui és dia de Pasqua. Dit això, goso dir que una dictadura política no necessàriament ha d'anar acompanyada d'una política econòmica desastrosa. La història és plena de règims totalitaris que, econòmicament, se n'han sortit o

se'n surten bé. L'economia no depèn de les llibertats individuals i col·lectives. El "món feliç" de Huxley i el "1984" d'Orwell no són incompatibles amb un elevat nivell de vida i de comoditats. També les democràcies poden ser autèntics desastres econòmics.

Fetes aquestes dues afirma-

cions, en faig una tercera que és la part central de l'article: la misèria del règim franquista, perfectament visible fins el 1957 o 58, comportà un endarreriment considerable per a tota l'economia espanyola, del qual encara no ens hem pogut recuperar.

M'explico.

El 1939 acabà la guerra civil espanyola i començà la segona guerra mundial. El país estava desfet i el general Franco no gosà d'entrar en la contesa, al costat dels seus amics —Hitler i Mussolini— que tant l'havien ajudat. El dictador espanyol posà en pràctica aquella política que, a Catalunya, en diem de la p... i la Ramoneta. Però la seva actitud havia estat prou clara com perquè, l'any 1945, acabada la guerra i signada la pau, els vencedors no acceptessin amb facilitat les paraules d'un govern que continuava afusellant la gent per les seves idees polítiques, que tenia "sindicatos verticales" —deixeu-ho en castellà, si us plau—, una democràcia "orgànica" i que demanava als catalans que parléssim "en cristià". L'aïllament internacional fou total, amb la sola excepció del general argentí Perón, que ens féu arribar cam de vedella, acompanyada del mític San Lorenzo de Almagro —era un equip de futbol, ep!— i de la seva dona, Evita.

Fins el 1952 tots els habitants de la pell de brau tingueren una cartilla de racionament. Els sous dels obrers tèxtils, l'any 1954, representaven el 34% dels sous d'abans de la guerra, si els progressors Nadal i Fontana saben allò que es diuen. Aquesta expressió d'"abans de la guerra" era normal per subratllar la qualitat extraordinària d'un producte qualsevol.

Mentrestant, els països europeus —guanyadors i perdedors— es llepaven les nafres, tot comptant amb l'ajut dels Estats Units que van veure clar, per primera vegada, que només la generositat podria fer superar l'amargor d'una derrota. El pla Marshall ens passà volant pel damunt, destinat a les autopistes italianes, a la reindustrialització alemanya, a l'agricultura francesa, etc.

Una manera gràfica de comprovar això que estic dient és agafar qualsevol publicació dels anys 40 o 50 i compararla amb diaris o revistes d'abans o de després. La impressió és

deplorable, el paper pessim i has de llegir, per exemple, que "la Compañía General de Ferrocarriles Catalanes se adhiere al Homenaje que Cataluña liberada tributa a su Invicto Caudillo Franco, Numen creador de la Victoria del Ejército, que al vencer a los enemigos de la Patria, de la Fe i de la Tradición, abre una Era de Justicia y Paz" —respectin les majúscules, si us plau.

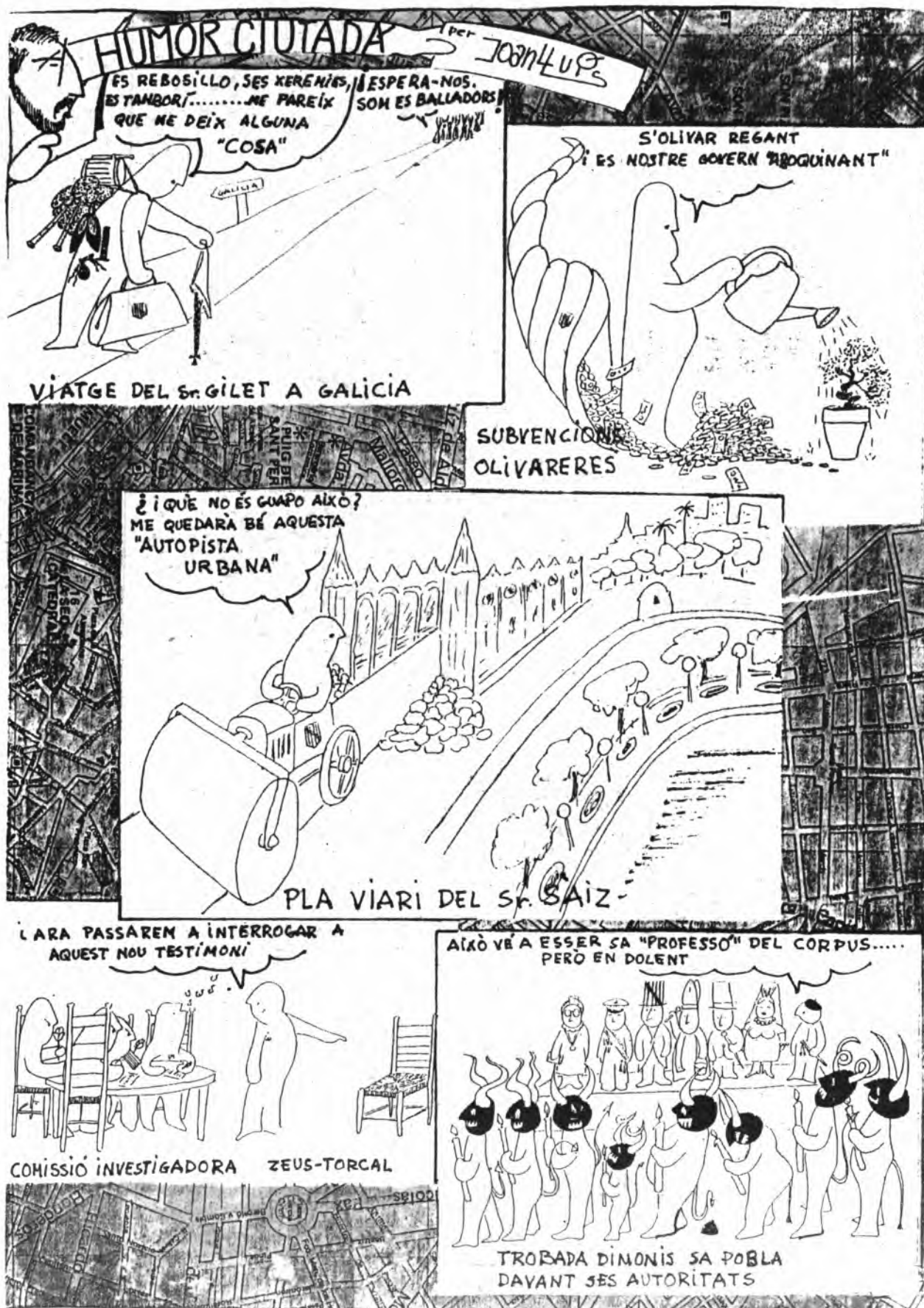
Amb aquest espetec, vull recordar que es van perdre deu anys —com a mínim deu anys!—, que d'altra manera s'haurien aprofitat i ens haurien permès d'agafar el tren del desenvolupament europeu. Si ara l'Estat espanyol es presenta al Mercat Comú com l'anguet lleig, al costat d'uns portuguesos, que també recorden una dictadura interminable, és en bona part culpa de la misèria d'un govern que va engendrar misèria.

Els boicots internacionals de caràcter econòmic sempre m'han semblat innobles, ja que acostumen a castigar un poble, tot volent castigar un govern no democràtic. Però és que el govern espanyol s'hi va rabejar en aquest ambient, es complaia en els atacs i deia, com el personatge d'Espriu, que "som els millors", fins que arribaren uns senyors molt elegants de l'Opus Dei i van demanar que no es fes més el ximple.

Aquests deu anys no ens els tornaran mai i els hem pagats molt car. Són els deu anys de desfasament amb l'economia d'uns països que sempre ens han portat avantatge, però que era possible d'atrapar. El general Franco rebia un invent de Múrcia, que havia descobert com fer gasolina amb aigua, a Barcelona menjàvem fruites del "tio Nelo" i procuràvem de comprar "Le Monde", quan la censura el deixava passar, que era quan no hi havia notícies d'Espanya.

Si he parlat d'aquest tema és perquè em sembla que hi ha molta ignorància històrica quan veiem escrits de periodistes joves, d'esperit democràtic i progressiu, que afirmen amb tota naturalitat que els anys de la dictadura no foren negatius del tot, des d'un punt de vista econòmic. Ho accepto si es refereixen del 1959 en endavant, però és més fals que no Jodes, si hi inclouen els vint primers anys de misèria franquista.

Francesc Cabana

PIZZERIA ITALIANA

**CAVALLINO
ROSSO**

ESPECIALITAT EN
MENJARS TÍPICS ITALIANS

Carrer Llavotxíen Verdaguier, 17. Tel. 263619.
S'ARENAL DE MALLORCA

Notícies i comentaris

Cuida aquesta
plana Tomeu
Sbert

S'Arenal de Mallorca.

L'Espanya de Llucmajor.

El S'Arenal trionfa sobre l'Espanya

Sorpresa en el campo de Son Verí. El S'Arenal, Regional Preferent, derrotà a l'Espanya de Llucmajor per 2 a 1 en partit quasi decisiu per a salvar la permanència de categoria.

L'equip que entrena En Joan Llompart alineà a: Fernando, Rodri, Josep Lluís, Ogazón, Pons, Cano, Riutort, Turó, Gil, Capó, Salas. (Navarro, Garau).

Espanya: Marcos Vidal; Cladera, Roig, Janes, Mas, Mas II, Cano Feliu, Oliver, Villena, Monserrat. (Salvà).

Goletjaren, pel S'Arenal: Turó i Garau mentres que per el llucmajorers el gol fou aconseguir per Monserrat.

Un partit que queda per la història. Es una sorpresa, però també és una prova més del creixement fabulós d'aquesta zona turística i que, també en futbol, es demostra.

Fotos d'avui i d'ahir

Fotografia inèdita. Està feta al peu de la depuradora de S'Arenal de Llucmajor, just devora de la prolongació de l'autopista al final de carrer Dos de Maig, camí de Cala Blava.

I està feta allà, perquè se celebrava un dinar d'amistat o de complaença, ja que la polèmica depuradora funcionava i funciona de la millor manera. Fins i tot, es va dir que la depuradora de S'Arenal era de les més encertades d'Espanya, en referència al seu bon funcionament.

Paella d'arròs i porcella rostida, a més de 'altres' mandrungsos de bon gust i tast.

Es porén veure, i d'això en fa més de deu anys, el batle de llavors, En Gabriel Ramon, havent-hi a la seva esquerra N'Antoni Zanoguera, batle llucmajorer actual. Veim també a En Pere Canals, batle del barri que fou quan es va fer la depuradora; En Manolo González Pando; En Macià, batle de S'Estanyol. També estan l'enginyer Miguel Sánchez de "Sosegur"; i els tècnics titulats, En Jaume Monserrat, En Sampol, empleats de "Sosegur" i corresponsals de premsa. La cadira buida de la dreta correspon a En Tomeu Sbert que feia la fotografia.

Es curiós que encara fa un parell de setmanes En Josep Lluís Màdico, regidor de Ciutat i president d'"Emaya" digué públicament que les aigües (depurades o no) de la part llucmajorera de S'Arenal, s'haurien de dur a Sant Jordo. Serà possible encara?

Notícies Breus

Santiago Coll Llompart, conseller adjunt a la presidència del Consell Insular de Mallorca, visità les instal·lacions del Club Nàutic de S'Estanyol i estan també el tinent de batle Joan Puigserver, juntament amb el president, Antoni Ginard i altres persones.

La grua municipal de S'Arenal de la part de Llucmajor, ha començat novament l'escarada. I és que els carrers són molt estrets per passar-li els autocars i camions de repartiment, a més de l'encotxat que hi circula.

A fer lloc, toca!

A Llucmajor han editat enguany per primera vegada uns cartells de Setmana Santa en diferents idiomes. Tot això pensat, naturalment, per a que els turistes hi arribin, fins allà.

Ja que a S'Arenal no tenim procesons de Setmana Santa (ni d'altre classe) es una iniciativa interessant.

Els dies 15 i 22 d'abril, conferències a La Porciúncula. Disertarà el Pare Antoni Oliver, catedràtic d'història de la Universitat Autònoma de Madrid. Organitza l'associació de pares d'alumnes de La Porciúncula i la comissió per la celebració de "Any Internacional de la Joventut".

El "Torneig Ciutat de Llucmajor", a S'Estanyol, classe Optimist, creuers i T.D.V. serà els dies 20, 21, 25, 27 i 28 de juliol. Tindrà caràcter internacional.

A l'Alberg Platja de Palma es va celebrar el "I Encontre Poètic", formant part de l'Any Internacio-

nal de la Joventut", categoria juvenil.

Cada dijous, a l'Additorium de l'edifici de l'Associació d'Hotelers s'està celebrant un concert artístic-musical o qualche altre acte pensat per la promoció i esment de la zona.

I la temporada de l'estiu de 1985 ja està a punt d'arribar. Els nens estudiants han arribat aquestes festes de Setmana Santa. Pareix esser que també aquesta temporada serà acceptable.

A la urbanització Badia Gran es farà una sembrada d'arbres a l'Avinguda Colom, o sia, al carrer de l'entrada principal de Badia. Això és el que me va dir el batle de barri, Manolo Santaolària, i que ademés pretén noblement que es facin més millors.

I fins d'aquí a quinze dies, estimats lectors.

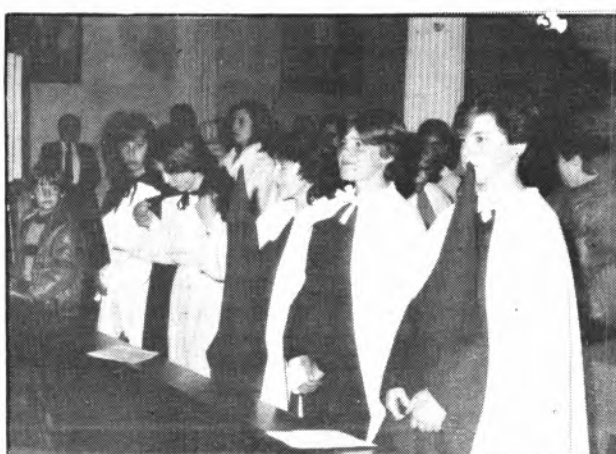
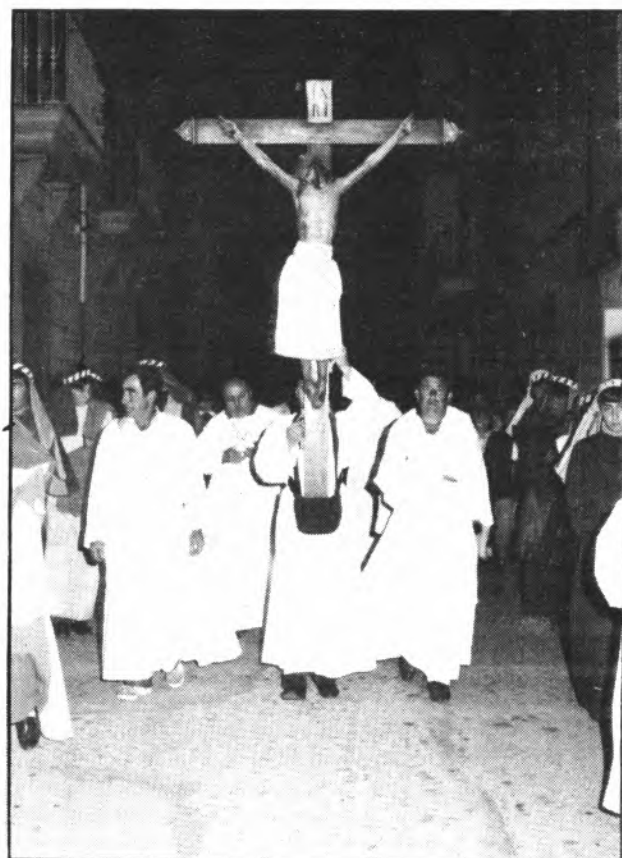
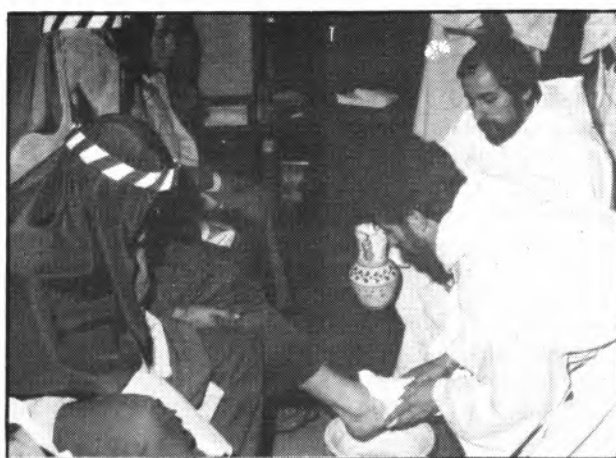
TOTA CLASSE DE SERVEIS EN ASSEGURANCES
AGÈNCIA URBANA - ARENAL MARE NOSTRUM.

PLAÇA MAJOR, 1 - TL. 265374 - S'ARENAL

Sant Jordi

Setmana Santa

Processó de Dijous Sant

LAS MARAVILLAS
LLOGUER DE
COTXES
CAR HIRE

Llaüt, 40 - Tel. 26 41 25
Les Meravelles
S'Arenal de Mallorca

SE VENEN
PORTES - FINESTRES
PERSIANES I
VIDRIERES

Carrer Fletxa Jover Coll, 26.

Tel. 275283 Part. 270673
SON FERRIOL

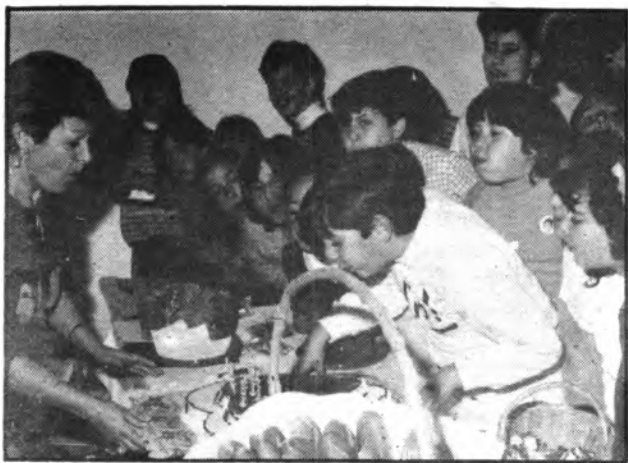
El darrer crit en bosses i articles en pell

CURTITS

Avinguda Nacional
devora

HOTEL TOKIO

A l'home de bufar, tothom ajuda.

ANUNCIS CLASSIFICATS

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Canteres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.

Cada paraula, 10 pessetes.

**URGEIXEN PISOS
PER LLOGAR
FINQUES
AMENGUAL**

Carrer Marineta, 7.
Tel. 269250.

Llanterner: Termos
electrics i de butà. Repa-
racions de tota casta. Tel.
266991.

PIS al carrer de Sant
Cristòfol de S'Arenal, 3
cambres, 2 banys, se lloga.
40.000 ptes. Temporada
50.000. Finques Amen-
gual. Tel. 269250.

Peixeteria al carrer
Trassimeno de S'Arenal,
se transpassa. Tel. 261260.

LOCAL de 200 m²., a la
Plaça dels Nins de S'Are-
nal, se lloga. Tel. 262071.

Netetja de cutis
Massatges facials i
corporals
Trataments facials i
corporals
Depilació a la cera
Manicura i pedicura
Maquillatges
Ballet clàsic
Gimnàstica de
manteniment
Jazz

Carrer de Sor Damiana, 6 entresol - porta B.
Tels. 269260 - 269843 ES PIL·LARI

INTERFRI S.A.

**Maquinària per a l'Hosteleria,
Alimentació i Aire Acondicionat**

Servici tècnic garantit

Carrer Horaci, 13 Tels. 268313 — 268350
Ca'n Pastilla

Numerosa participació a la festa aniversari de la nina Sofia Cerezo Arcos de la Plaça dels Nins de S'Arenal aquesta setmana passada.

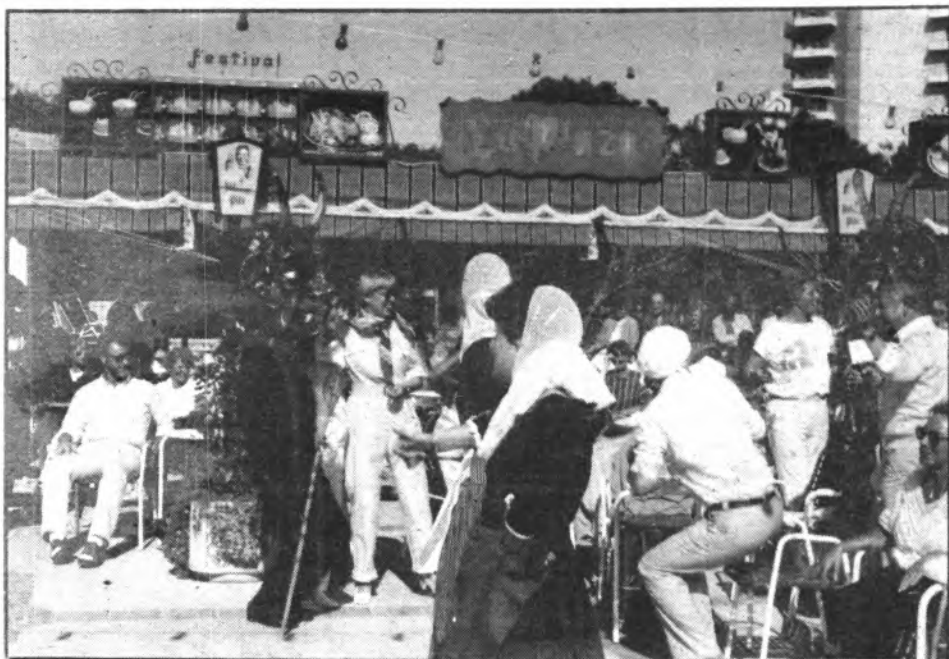
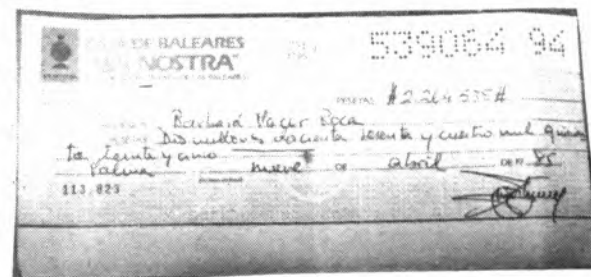

La nina Sofia Cerezo Arcos
amb les seves cunies.

Una travessa hípica a S'Arenal

Una travessa hípica de 2.264.535 pessetes ha tret el matrimoni arenaler compost per N'Antoni Sastre Bernat i Na Bàrbara Marcer i Roca que viuen amb els seus fills a un pis del carrer Canonge Mateu Rotger.

A la fotografia reben el xesc de mans del delegat regional de "Quiniela Hípica" i del propietari de la papereria "Balears" de la Carretera Militar. N'Antoni fa feina de mecànic a "Ascensors Aspe" on continuarà ja que dos milions no basten per deixar la feina, de totes maneres, la família Sastre podrà fer unes despeses extra que d'altra manera no haguessin estat possibles. Enhorabona.

Els dimonis de Son Ferriol ap aragueren de sobte a la Plaça de Les Meravelles de S'Arenal. Els turistes feren fotos a rompre.

Petit homenatge a sa rondalla mallorquina

En Pere cerca-sa-llibertat

Del llibre *L'Illa de la Calma*
de Miquel López Crespí

Què dimonis és tal rebumbori? digué En Pere agafant es fusell. Qui és, dic? Acostau-vos, colpistes, i ens veurem ses caretes! O sou cans nanells, que només lladrau d'enfora? Qui sou, dic?

Paramilitars de «Fuerza Nueva» en lluita contra en Picasso, en Miró i tots los seus!

Fills de la gran marfanda! diu en Pere posant un carregador dins el fusell. Un altre colp d'estat? No en sortirem mai, re-mil·lamps! I ja no tenni altre lloc on moure trull que sempre ens heu d'emprenyar sense aturar? Justament, ara que hem guanyat ses eleccions ja veniu a molestar?

Es que no volem Estatut ni separatistes al país, digué una veu, i a més ens paga la CIA.

Idò a veure si plegam ràpid que ja m'esteu fartant. Ja està bé de conspirar amb els diners del ciutadà, de cremar llibreries i rompre ronyons a sindicalistes. O plegau aviat d'aquest país o sabreu qui és En Pere-Cerca-Sa-Llibertat!

No ens mourem fins que Mallorca s'enfonsi dins la mar pel pes dels hotels i els aeroports! Visca el Ku-Kux-Klan!

No hi ha remei, diu en Pere: vos donau a conèixer pel que sou; i ho demostrau, que en duis un, de banyam ferest, damunt es carabassot; què voleu tornar a es temps d'en Hitler i en Mussolini? Ara el poble vol comandar; hi sobren tots els tancs. Escoles i jardins volem! au, a pasturar, cap endavant que ja m'heu cansat!

I ja els escomet amb so fusell i se'ls enduu cap a sa paret d'en front. Els colpistes i paramilitars quan veuen aquesta endemessa comencen a bramar i a plorar.

Però per amor de Déu, què fas? No veus que si no donam es colp hi haurà més llibertat, partits polítics, la divisió dels regionalistes i sa lluita de classes?

I amb aquestes estau? respon En Pere. Mai m'ho hauria cregut que fosseu tan feixistots! segons veig vos negau dins un bassiot! Idò parau orelles, el que ara vindrà serà ben vermell i votat per tothom... Així que ¡hala! De pressa cap a sa paret que ja és hora que cobreu es vents que vareu sembrar! Si no feis via vos deix secs aquí mateix! Tirar tirs dins el Parlament...! Publicar llistes de gent que havieu de matar! Perduts més que

perduts! Una mosca pus no vull sentir! Conspirar fins i tot dins sa presó! Tresc es món per veure si trobaré una forta llibertat i ara veig que sou tots vosaltres que no la deixau sortir a pasturar i amenaçau sense aturar!

Quan els colpistes sentiren aquelles comanacions i es tirs d'En Pere per devora es cul, posen cua davall ses cames i més que de presa cap allà on se podien amagar.

Troben un vaixell americà que venia de Bei-

rut i s'hi fiquen a tota i En Tejero davant de tots, i venga fitorades i banyades fins que tengueren alè i ja no es sentien els tirs d'En Pere Cerca-Sa-Llibertat.

I En Pere i tots els seus companys, homes i dones de la vella Sepaharad —como diu Espriu— visqueren i gaudiren amb molta de pau i concòrdia sense cops d'estat anys i més anys en la ben guanyada Llibertat; i encara són vius, si no són morts. I en aquest món mos veurem tots plegats. Amén.

Pròleg

Sense referències clares, ni horitzons aclarits, sembla que l'home vagui a la intempèrie. Sense nord ni sendera viu l'home desorientat. Sense valors que l'identifiquin concretament, l'home es desmoralitza. Amb tot, és significativa la recerca de nous valors, l'escorament cap a uns racons que refacin la imatge de la persona i de la humanitat, malparada i malmesa per les injustícies i pels atropells de la dignitat de l'home i dels pobles. La fam i la set de llibertat, d'amor, de tendresa i de germanor són oasi en el desert social, que patim, i són foc a l'hivern eclesial que ens ha tocat, també, viure. D'aquestes fonts poden néixer-ne nous camins de moralitat. El Vaticà II no quedarà soterrat sota la llosa d'un vergonyós oblit, si recuperam l'estil i l'enfocament conciliar en el tractament dels problemes morals actuals. Una òptica crítica, il·lusionada, oberta i lluitadora, arriscada i socialment compromesa, alliberada i alliberadora ens ajudarà a seguir —inexcusablement— el desenvolupament de les veritats morals mig dibuixades pel Concili, en aquests temps post-conciliaris (?), post-moderns (?), de greu crisi econòmica, social, política i cultural.

Els temes —els capítols— nasqueren de les necessitats, de les inquietuds i dels problemes quotidians que ens han esperonat com a desafiaments punyents, per tal d'urgir-nos una resposta —la moral és la vida feta responsabilitat concreta— suficient, modesta, practicable. Les ocasions i les circumstàncies que ens provoquen dia a dia, poden semblar anecdòtiques. Són sempre el pas del Senyor, un moment oportú: desafiament i camí, qüestionament i esperança.

A la primera part del llibre, s'hi presenten problemes que estan al carrer, i s'hi suggereixen pistes de diàleg i de solució. A la segona part es proposa un nou —renovat— lloc de comprensió de la vida moral i de la vivència moral concreta: la justícia, l'amor, la tendresa, la germanor. L'aixopluc de la nostra intempèrie, ens el donaran el lliurement, el servei i la justícia feta als altres. Els greus desafiaments actuals es converteixen d'aquesta manera en camins nous d'esperança. La vella moral queda "remoralitzada" a la llum de la paraula: "perquè vaig tenir fam, i em donàreu de menjar; vaig tenir set, i em donàreu de beure; era foraster, i em vau acollir; despullat, i em vau vestir; malalt, i em visitàreu; era a la presó, i vinguéreu a veure'm" (Mt. 25,35-36).

Més que l'esforç d'una citació exacta, hi bateguen a les pàgines següents la identificació i la sintonia amb l'Església que vol man-

tenir-se oberta al buf de l'Esperit en el gemec dels malmenats per la història, pels homes, per les institucions, pels sistemes.

¿Podem viure a la intempèrie? Hem de viure a la intempèrie de respostes fetes, immòbils, exactes. Hem de viure a la intempèrie perquè ens arribin les envestides i les ventades que pateix l'home actual. No estam en torre d'ivori. A Déu gràcies. Deixam de viure a la intempèrie quan dels desafiaments humans i socials, en feim vocació i resposta, crida i tasca.

Aquest és l'intent i el desig. I també l'esperança.

Floristeria IRI

Deixi que les flors parlin.

BARTOLOME RIJTOR, 110
TELS 26 23 59 - 26 49 44
CA'N PASTILLA

JOSEP LLUÍS COSTA I DÍAZ
ASSEGURANCES
GENERALS

ARXIDUC LLUÍS SALVADOR, 5 ENTRE.

TEL. 207617

I TAMBÉ A S'ARENAL

CANONGE MATEU ROTGER, 25—2

TEL. 262869

DAMUNT BAR BRASILIA

Confecciones
Franci

C./ ISLAS PITIUSAS, 10 · COLL D'EN REBASSA

Les Tribus

A Madrid sembla que acaben de descobrir les tribus. Ho diu *El País*, i, per tant, deu ser veritat. A Madrid, últimament, i amb això de la modernor de la capital, de tant en tant, quan descobreixen una cosa que ja fa anys que roda pel món, es pensen que l'han inventada ells. Són així, els nostres amos i veïns.

Bé, doncs, ara han descobert que tot això dels *rockers*, els *mods*, els *punks*, i altres variants de la fauna humana, són cosa del gènere tribal. Només, que s'hi han quedat curts. Ho han deixat en epifenomen de la moda, les caçadores de cuir, els penjolls, els cabells de colors, i a tot estimar, l'especial socialització de disco-

teques i hamburgueseries. Tot plegat, no és massa greu, encara.

Perquè on van per davant és a Londres, i per derivació a Liverpool i Birmingham també, en matèria de retribulització. Ja se sap que Londres i voltants, d'ençà dels Beatles i de Lady Mary Quant (la inventora de la minifalda, per si algú no se'n recorda), és la veritable capital de la modernor europea. I no Madrid. A pesar de la Thatcher i del Tierno. A Londres, doncs, i a les grans ciutats angleses, les tribus urbanes són tri-

El punt de Mira

bus de debò, amb tots els ets i els uts, com les d'abans, com les de l'Àfrica i les de l'Amazones. No només amb emblemes de cuirs, xapes, colors de cabellera, insígnies i plomalls. Sinó amb la substància tribal més seriosa: delimitació del territori propi, rituals d'iniciació, capitosts i jerarquies, joves guerrers defensors de la frontera, batalles en regla, odís feroços, pertinença exclusiva, lleialtats i sang. Com han de ser.

Crec que en fan pel·lícules i tot, d'aquestes glòries de la modernitat urbana, on els herois de les noves tribus es maten esplendorosament pels carrers, els guerrers en moto es decapiten, es desbudellen, es socarren o s'esclafen els cranis per l'honor de la causa. El paleolític, germans, està servit. No hi ha moda més moderna.

Joan F. Mira

Els problemes

Jaume Santandreu

No puc precisar-vos la data ni les dades d'aquesta contarella, perquè, per desgràcia, la història només ens transmet les desgràcies bèl·liques i les fútils bagatel·les de la gent que cova el poder, mentre mantén dins la més pregonia fosca del passat el naixement de les genialitats i de les transcendències.

Això era un temps quan encara les pelles no tenien agafatall.

Imaginu-vos, per un instant, la quantitat, gairebé innombrable, de dificultats, molèsties, complicacions, contrarietats i conflictes, pels quals havien de passar, sense remei els desamparats cuiners a l'hora de coure la freixura, de remenar el sofrit i, sobre tot, en el moment precís de girar la truita. Perquè en aquell temps bastava girar la truita. No era com ara que ja no s'arranja res girant-la, sinó que es fa necessari afegir-hi més ous.

No és estrany que tots

els qui s'acostaven a l'oli calent de la vida i posaven mà a la pella dels problemes quedassin ben servits d'esquixades, bòfegues i cremadures, fins al punt que molts, gairebé tots, es retiraven, fugien, dels fogons, on es fregien els problemes més ardents i xafogosos de l'home, de cada home i, en conseqüència, de tota la Humanitat. I així quedaven allunyats de la cuina del viure i, escalivats, "passaven" de tot compromís.

Però, vetaci que un bon dia sorgí la prodigiosa troballa.

No us sé dir ni on, ni com, ni quan esdevengué aquest històric descobriment. Tampoc us puc assenyalar, per disortada absència històrica, el nom, l'edat, el sexe, l'alçada o la grossària de la persona que efectuà el senzill i profitós invent.

La cosa certa és que un bon dia un desconegut i anònim hereu d'aquesta moneia esquizofrènica anomenada home realitzà la me-

ravella d'afegir un mànec a la perillosa i cremadissa pella de la vida.

Un mànec, simplement. Res més que un mànec.

També és veritat que, tot d'una després de l'invent, vingueren els polítics, civils, religiosos i militars i condemnaren l'inventor a morir d'un bany d'oli bullent per heretge, sedició i revolucionari, enemic de l'ordre establert, dels bons costums i dels sofriments imposats per Déu, mentre ells, els capparets de tots els poders legals i fàctics, agafaven el mànec per fer anar l'oli on volguessin. I encara no l'han amollat, el mànec ni la pella.

Però oblidem, si més no un moment, aquestes malaltisses misèries de la comandaria i retornem a l'ull de la font, a la puresa primigènia de l'invent, per arribar, tot seguit i tots plegats, a l'evidència de l'aforisme:

-Quan la pella dels pro-

blemes crema, quan l'oli calent de la vida esquixta, cal fer-li un mànec.

Un mànec, simplement. Res més que un mànec.

Perdonau-me que us confessi, mentre, de passada ens servirà d'exemple, que el fet d'escriure aquesta petita metàfora allargassada, mal dita paràbola, no és res més que un intent de fer-li un mànec, encara que curt i fugisser, a l'ofegant angioxa de la meua impotència davant tanta misèria i tanta insensibilitat per posar-hi remei.

Ser feliç... Com?

(XLI)

Feliços sereu...

Si sabeu distingir una ombra d'una bubota; us veureu lliures de moltes preocupacions.

Si sabeu callar i escoltar en el moment oportú; aprendreu moltes coses noves.

Si sabeu on posar els peus i per on caminau; us estalviareu bastantes de patinades i d'ensopegades.

Si sabeu estar atents a les crides de socors dels altres, sense creure-vos indispensable; així esdevindreu sembladors de pau i d'alegria.

Si sabeu pensar abans d'obrir i pregau de debò abans de pensar; així serà cert que deixareu de fer moltes d'errades.

Si sabeu fruir de les coses petites i no desprecieu els petits aconeteixements; arribareu lluny a la vida i trobareu el secret de la felicitat.

Si sabeu regalar un somriure i deixau de fer mala cara; sortirà cada dia el sol en el vostre camí i fareu que surti en el camí dels altres.

Gregori Mateu Estarelles.

SI TÉ PROBLEMES A LA PELL, O VOL PARÈIXER MÉS JOVE,

VISITI LA

PERRUQUERIA CUPIDO
TRACTAMENT LASER

DIPLOMADES PER LA DOCTORA ESTÉVEZ I EL DOCTOR ZARAGOZA.

PER TORNAR "MORENOS"

SERVICI DE SOLÀRIUM

PERRUQUERIA CUPIDO, PER HOMES I PER DONES

A LES GALERIES CUPIDO

DAVANT EL BALNEARI 4

SOMETIMES DE S'ARENAL

HOTEL BAHIA DE PALMA

SALA DE JOCS — BINGO

AL SERVEI DE S'ARENAL I DE MALLORCA